

Հանդապեալի, որ իւր բարեսրտութեամբը
կ'օգնէ այսպիսի մարդասիրական գործոց:

ՄԵՐԻՔ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԺՅԱՅԵԱՆԻ:

Մ. ՅԱԿՈԲ ՄԱՀՏԵՍԻՆԵԱՅԵԱՆ .

Հրամանաւ և Հայրապետական Առաջնորդական Վեհ. Աթոռիկոսի՝ Մայր Աթոռոյս՝ Օմիւռնիոյ և վիճակաց միջ ունեցած կալուածոց վերայ Վերատեսուչ կարգեցաւ Մեծ. Պ. Մահտեսի Յակոբ Մ. Լսայեան:

Այս առթիւ կարեւոր կը համարիմք յարակցել, զի Օմիւռնիոյ Ազգայինք 'ի նախնեաց հետէ բազում և ազգի ազգի նուիրաբերութեամբք իւրեանց ջերմեռանդն սրտից և հոգեւէր զգացմանց հաւատիքը փառաւոր հանդիսացուցած են առ Մայր Աթոռս Ս. Լճմիածին. անաւարակոյս եւք՝ զի տեղւոյն Գեր. Սրբազան Առաջնորդ Հայրը և Ազնուամեծար Իշխանք և թէ առ հասարակ ջերմեռանդ և բարեպաշտ ժողովուրդք՝ այսուհետեւ իսկ ըստ հարազատ նմանութեան հարցն իւրեանց՝ ինքեանք ևս աջակցելով ընդ նորընտիր Վերատեսուչի քաղցր պարտաւորութեամբք պիտի ջանան արդիւնաւորել Ս. Աթոռոյս անդ 'ի Օմիւռնիա ունեցած կալուածները. որով և մեծապէս ունին նպաստել աստ 'ի Ս. Լճմիածին զանազան ազգօգուտ հաստատութեանց ներկայ և ապագայ արդիւնաւէտ և բազմաշահ յառաջադիմութեանց, որք արդարեւ դրամական մեծ նպաստներու կարօտութիւն ունին, որոց ըստ նիւթականին և ըստ բարոյականին օգնել և սատարել ամենայն ճշմարիտ Հայորերոյ սրբազան և անհրաժեշտ պարտքն է:

Վեհ. Աթոռիկոսի վերադարձի և Անուան տօնախմբութեան առիթներով ընթերցեալ ճառերն են, զորս անցեալ ամսագրով խոստացանք հրատարակել:

ԱՍՏՈՒԵԾԱՐԵԱԼ ՏԵՐ

Հարկաւոր Դարձ և Տօնախմբութիւն

Մեծի Քահանայապետի:

Այսօր յեկեղեցեանք արիւի գողցես յեղաշրջեալ նոր շրջան առնու, վասնզի ծագէ մեզ օր նորապայծառ և աւետէ ժամ՝ ուրախազարդ. յորում՝ զյոգնաշխատ զՀայրապետի վերադարձեալ 'ի Տրիխիսայ 'ի դահս Լուսաւորչեան տեսանիք. այսօր և լուսածին Մայրս մեր Աթոռիկէ սուրբ Լճմիածին լցեալ հոգեղուարձ խնդութեամբ բերկրի որդւովքն հանգիրձ. այսօր լուսով և հրեշտակ Հայոցս կանգնեալ 'ի կատար Մասեաց հնչեցուցանէ 'ի Հայաստան զարձագանգս ուրախաշարժ. այսօր ընդ օտար աշխարհ ցրուեալ որդիքն Հայոց՝ ցընծալով 'ի սիրտ և 'ի հոգի և աստ պացեալ մտօք տօնախմբն ընդ մեզ զանուանակալութիւն գերզգոն յաջորդիկ դարաւոր պետութեան ազգիս ըստ հոգւոյ. այսօր լերինք ընդ բլուրս խոնարհեալ միահաւասար ցնձան ընդ փառս ազգիս. այսօր Հայկազանցս փառաց հօշակ ընդ ամենայն տեղիս թող հնչեսցի. այսօր նաև բնութիւնն ինքնին հրաւիրէ մեզ յուրախութիւն՝ զի մարդկայինս բնութեան է սովորութիւն ուրախանալ ընդ 'ի հեռուստ դարձ բարեկամին: Ապա այսօր ճրպիսի ուրախութիւն, ճրպիսի խնդութիւն և ճրպիսի բերկրանք՝ ոչ զգան սիրտք մեր ընդ Դարձ ազգասէր և զթառատ Հօրդ Աթոռս՝ և ընդ Տօնախմբութիւն վեհափայլ Անուան Չերոյ և այս կրկնակի խնդութեանցս հանդէսք՝ ոչ այնչափ ուրախացուցանեն զսիրտս մեր՝ որչափ ազգասիրական գործք Չեր շքեղացուցանելով զաւուրս յիշատակ յորդն 'ի սիրտ մեր ուրախութիւնք բերկրապատար. և ոչ այնչափ խնդութիւնքն վաղանցուկ հրաւիրեն մեզ յայս հանդէս հոգեւոր՝ որչափ քաղցրագութ սէր Չեր՝ յուրախութիւն սիրահամբոյր. զի սէր զոլով անմահ արդարեւ անմահ առնէ և յիշատակ իւր. վասնորոյ է մեզ այսօր օր խնկելի և փառք նախանձելի, յորում՝ ստիպիմք հայրենասէր վառ և բորբոք սիրով հրձուիլ ընդ շնորհափայլ Դարձ և Տօնախմբութիւն Աստուածապատիւ Հօրդ. զի զե՞նչ զոյ պլ ևս Հայկազանս տարաբաղդ ազգի 'ի նախկին իւրոյ ճոխութեանց՝ եթէ ոչ սոսկ դահս